

DESCRIPCIÓ FÍSICA DEL TAROT

En arribar a aquest punt, hem de estar proveïts d'una baralla de cartes del Tarot. Les podem trobar a certes llibreries especialitzades a les gran ciutats. Hem de fullejar-les i agafar la que més ens agradi, la més còmode. Adquirir-la sense regatejar el preu (una de les regles màgiques elementals) i començar a estudiar-lo.

Hi ha, però, dos tipus essencials de Tarot. Aquells jocs que tenen els Arcans Menors sense il·lustrar (vull dir, només amb un dibuix on apareixen per exemple 5 espases, 7 ors, etc., tal com són les cartes de joc habituals), i altres que estan simbòlicament il·lustrades, és a dir que cada un dels Arcans Menors té un dibuix que simbolitza en carta manera el sentit que se li pot donar a la carta. Entre els primers, recomanaria EL TAROT ESPAÑOL de Heraclio Fournier, que és de molt fàcil adquisició a qualsevol llibreria, i entre els segons, el joc de TAROT CARDS, dissenyat per Waite i publicat per Rider & Company de Londres, i que només es pot trobar a llibreries especialitzades.

El fet de decidir-se per aquest segon joc, evidentment més modern, pot fer que se'ns limiti una mica la tasca imaginativa, però és molt bo per començar a treballar amb el Tarot. I si hom és més aviat addicte als terminis adaptats pels Rosacreus, millor que millor.

Una altra baralla de cartes que es pot utilitzar, basada també en la simbologia de Waite, és l'anomenada AQUARIUM, nordamericana, que és simbòlicament menys explícita que l'altre però d'una bellesa de disseny magnífica.

El Tarot actual, amb el que treballarem, està constituït per 78 cartes, dividides en 22 Arcans Majors i 56 Arcans Menors. Els 22 Arcans Majors estan numerats de l'I al XXI (amb xifres romanes) i resta sense numerar (o numerat amb un 0) un altre Arcà, el Boig.

Els Arcans Menors estan distribuïts en 4 pals o sèries de 14 cartes cada una, i són Bastons, Ors, Copes i Espases. Cada una d'aquestes sèries està formada per 10 cartes numerades (del 1 al 10) i 4 figures (Rei, Reina o Dama, Cavaller i Sota o Patge).

La equivalència amb les cartes angleses de joc, o franceses o espanyoles és la que segueix:

Espanyola	Francesa	Anglesa	Tarot
Copes	Coeurs	Hearts	Copes
Ors	Carreaux	Diamonds	Ors o Pentacles
Bastons	Trèvols	Clubs	Bastons o Vares
Espases	Piques	Spades	Espases

Podem classificar també les "figures" dels jocs de cartes corrents amb les dels Arcans Menors del Tarot:

Espanyoles	Franceses	Angleses	Tarot
Rei	Roi (R)	King (K)	Rei
---	Dame (D)	Queen (Q)	Reina o Dama
Cavall	---	---	Cavaller
Sota	Valet (V)	Jack (J)	Patge o Sota

Finalment podem relacionar l'Arcà 0 o "el boig" amb el comodí usual als jocs francesos o anglesos (The jocker). És l'únic dels arcans majors que ha seguit apareixent en les cartes usals de joc.

Hem de fer esment de que a les cartes espanyoles és a on s'ha conservat més bé la simbologia dels pals, però hi va desaparèixer el 10 (que va passar a la sota) i la Dama o Reina. Possiblement aquest joc era massa poc seriós per aquella època. Amb altres jocs espanyols desapareixen també el 8 i el 9, per simplificar una mica la forma de jugar. El "Comodí" desapareix també del joc espanyol. Per contra als països anglosaxons i a França, es canvien els pals de disseny, es conserva la Reina o Dama, les 10 cartes numerades i el comodí, però es perd el Cavaller (mal anomenat "cavall" a les cartes espanyoles).

LA DISCOTECA: UNA ESTÈTICA PELS SENTITS

La discoteca no és res més que un ambient que es crea. Un ambient és també una estètica. Es busca la bellesa de la foscor, del so, del cos, dels olors, dels colors intermitents... es potencien els sentits. La bellesa o l'estridència dels sentits.

Tot és important. Primer, la llum: el negre. Després s'esquitxa de colors brillants i intermitents, de blaus elèctrics, de vermells vertiginosos, de grocs que maregen, de verds galàctics. I la música!... només s'ha de sentir la música plena de ritmes esquarterats que tallen la foscor.

A partir d'aquí, tot ho poden els cossos que travessen les portes folrades de vellut gris, i s'obliden del món exterior. De mica en mica el negre s'entela de fum, i la llum es torna líquida. Tot el moviment es fa discontinu, com la música i les cares. La música que se sent a dins del cos, que rebota a dins l'estómac. Tot fa olor d'home. De suor, de pell, d'alè, de colònies i perfums.

Les paraules no contenen gaire. Frases curtes a cau d'orella. I en canvi les mans i el tacte són d'una importància vital. Potser més val oblidar-se de parlar i de pensar, que sembla que la consciència disminueix la plenitud de l'existència. El tacte i les mirades contenen més que les paraules. En mig de tantes sensacions, el pensament s'oblida de que pensa per tal de buscar indefinidament una felicitat a on aferrar-se. Encara que només sigui uns moments, i a fora, allà on comença el món, comenci també la problemàtica del viure.

